

ה"ת 198/22 - היתם זועבי, מונתסר זועבי, הוא אסעיפאן, מועצת זועבי, מוחמד זועבי, גואנה זועבי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בניצרת

ה"ת 198-06-22 זועבי ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני:

לפני כבוד השופטת אפרת רבעון
מבקשים
1. היתם זועבי
2. מונתסר זועבי
3. הוא אסעיפאן
4. מועצת זועבי
5. מוחמד זועבי
6. גואנה זועבי

נגד
מדינת ישראל
משיבה

החלטה

לפני בקשה להשבת תפסים, ביטול צו הקפאת נדל"ן ושחרור חשבונות בנק אשר נתפסו על ידי המשيبة מכוח סעיפים 32 ו-34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן - **הפסד"פ**) וכן מכוח סעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן - **החוק**).

רקע

1. צווי החיפוש והhaftפה הוצאו במסגרת חקירה פלילית רחבת היקף המתנהלת נגד המבוקשים 1, 2, 4 ו-5 בני משפחת זועבי, בחשד לביצוע עבירות על חוק איסור הלבנת הון, על פקודת מס הכנסה, על חוק המע"מ, על פקודת פשיטת רגל, עבירות בתחום הביטוח הלאומי ועוד. במסגרת החקירה ניתנו צווי חיפוש וhaftפה על ידי בית משפט זה, שמכוחם נתפסו נכסים שונים של המבוקשים וביהם נכסים נדל"ן; כל רכב; חשבונות בנק, תכשיטים, סכומי כסף מזומנים בנסיבות שונות, מתוך כוונה להורות על חילופם בעתיד ככל שיורשו החשודים או מי מהם בעבירות המียวחשות להם.

2. המבוקשות 3 היא אשתו של המבוקש 2 והמבוקשת 6 היא בתו של המבוקש 4. שתיהן אין חשודות בפרשה, לטענתן, חלק מן הרכוש שנתפס שייר להן.

3. במסגרת דינו הארכת המעצר של החשודים נקבע, כי קיימן חשד סביר לכך שהմבוקשים ביצעו את העבירות
עמוד 1

המייחסות להם. לטענת המשיב מדובר בעבירות בהיקף של 55 מיליון ₪, אל מול הרכוש שנטפס המוערך בשווי של כ-2 מיליון ₪ בלבד.

4. המחלוקת בין הצדדים היא בשאלת האם צווי החיפוש והtrapisa היו תקינים ותקפים ביחס לרכוש שנטפס וביחס לכל אחד מהمبرקשים, וככל שהתשובה לכך שלילית, האם פגמים בצוויים מצדיקים שחרור רכוש תפוס.

5. רשימת התפוסים שאוטם מבקש להשב/לשחרר:

- א. רכב מסוג מרצדס שנת ייצור 2018 מ.ר. 555-77-901.
- ב. רכב מסוג אודיו שנת ייצור 2016 מ.ר. 26-001-38.
- ג. רכב מסוג יגואר שנת ייצור 2016 מ.ר. 33-002-88.
- ד. רכב מסוג אודיו שנת ייצור 2010 מ.ר. 52-448-73.
- ה. רכב מסוג מרצדס שנת ייצור 2019 מ.ר. 730-07-901.
- ו. חשבונות בנק.
- ז. שיקום.
- ח. טלפונים סלולריים.
- ט. כסף מזומנים במטבעות שונים.
- י. תכשיטים.

יא. נדל"ן - דירתו של המבקש 4 בנוף הגליל הידועה כגוש 16543 חלקה 108.

6. לטענת המברקשים, הרכב מסוג מרצדס מ.ר. 730-07-901 (להלן - **רכב המרצדס**) שנטפס, שייר למברקשת 3.

7. המברקשת 3 לא עמדה בתשלומי ההלוואה שהענודה לה לצורך רכישת הרכב המרצדס, ובעקבות זאת נפתח נגדה תיק רכב בהוצל"פ מסמספר 518607-05-22 על ידי חברת אי.אר.אן ישראל בע"מ (להלן - **הטעונת לזכות**) המברקשת למשת את הרכב לצורך פירעון ההלוואה שהענודה למברקשת 3 לרכישתו. בהחלטת רשות ההוצאה"פ מיום 20.5.22 מונה עו"ד תמיר יהלומי כconomics נכסים בתיק.

טעונות המברקשים:

עמוד 2

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

8. המבקרים עותרים להשיב לידם את כל התפосים וזאת מספר טעמים, שהמרכזי שבהם הוא טוענתם בדבר אי חוקיות צוין החיפוש והתפיסה שהוצעו כנגדם. לטענתם, על גבי הטענות לא ציין חסד לביצוע עבירה או עליה המצדיקה תפיסת רכוש בשווי.

9. עוד טוענים המבקשים, כי חרף בקשותיהם המשיבה לא המציאה לעיוןם את הבקשות שהיו בסיס לצוו
החייב והטיפול, על אף שמחזיבת לעשות כן. לטענתם, בקשות אלה לכשיזגנו יוכלו את הפגמים הנעטנים בצוויים.

10. לטענת המבוקשים אין בצוים שהוצאו כדי להכשיר תפיסת רכוש בשווי היקף העבירה עפ"י החוק לאיסור הלבנתו, ואף העובדה שהצווים ורשימת התפוסים הועברו אליהם באיחור רב מהוות פגם יש בה פגיעה בזכויותיהם.

11. המבקשים טוענים, כי הרכוש השיר למקשת 3 והרכוש שלטענתם שיר למקשת 6 נטאפו בהעדר סמכות כלל צו מפורש ויש להורות על השבתו להן ללא תנאים.

12. ברגע לטלפונים חכמים שנתפסו טענים המבוקשים, כי יש להורות על שחרורם לאלאר לנוכח חלוף המועד שנקבע בפסקה להזקתם - 30 ימים.

טונות כונס הנכסים בעניין רכב המרצדים:

13. כונס הנכסים טוען, כי רכב המרצדס משועבד לטובת הטוענת לזכות, שעקב פיגור בתשלומי ההלוואה החלה בהליך הוצאה לפועל נגד המבוקשת 3. טוענתו, במסגרת תיק ההורץ"פ שנפתחה הורתה רשותת ההורץ"פ על מינויו לצורכי מימוש המשכון.

14. לטענת כוֹנָס הנכסיים, הטעונת לזכות היא בעלת זכות קניינית ברכב ואינהצד להלין הפלילי, ונגרמים לה נזקים כלכליים ניכרים עקב תפיסת הרכב על ידי המשיבה, המונעת ממנו למשוך את המשכן בהקדם ולהיפרע מכירות הרכב, שערכו יורך מדי חודש.

לנוכח האמור, מבקש כויס הנכטים להורות למשיבה לשחרר את רכב המרצדס לאלאר לידי לצורך מכירתו, וככל שתישאר יתרה ממיכרת הרכב לאחר סילוק החוב, היא תועבר לקופת החילוט של המשיבה, בהתאם להחלטה שיפוטית בעניין.

16. בבקשתו נוספת שהגיש טען כי כונס הנכסים, כי במסגרת דין בתיק הוחצל¹⁶, נדחתה בבקשת המבוקשת 3 לעיכוב הליכים, ומשך הרוי שלא נותרה מניעה ממשמש הרכב ויש להורות על שחרורו לאלטר לצורך מכירתו בהקדם ופירעון החוב.

17. בדין שהתקיים במעמד הצדדים ביום 6.7.22 טען ב"כ הכוון, כי הוא אינו מתנגד לכך שמכירת הרכב תעשה על ידי המשיבה בכפוף לכך שמכספי המכירה יסולק החוב בתיק הוהצל"^פ, ובכפוף לכך שהמכירה תעשה ללא דוחו.

טענות המשיבה:

18. המשיבה מתנגדת לבקשת להשבת התפוסים וטוענת, כי הרכוש נתפס בשווי הפחות מסכם העבירות המיויחסות בהתאם לצווים שהוצאו לפי סעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנתה הוון, לנוכח קיומו של חשד סביר לכך שהמבקשים ביצעו את העבירות המיויחסות להם, וזאת לצורך חילוט עתידי באמירשעו המבוקשים. לטענתה, לאחר שהחקירה הפכה לגליה, נעשו פעולות חקירה רבות אשר חיזקו את החשדות המיויחסות לחשודים והחקירה טרם הסתיימה.

19. המשיבה טוענת, כי הצווים ניתנו על ידי בית המשפט כדין, ולא הוועלו טענות נגדם בהליך או בערכאה מתאיימה.

20. בנוגע לרכיבים התפוסים, המשיבה מסכימה לשחרורם בהתאם לתנאים שנקבעו בפסקה וטוענת, כי קיומו של שעבוד אינו רלוונטי לעניין תנאים אלה.

21. באשר לכסף המזומן שנפתח בبيתו של המבוקש 4 ונטען כי נתפס בחדרה של המבוקשת 6 טענה המשיבה, כי הכסף נתפס בחדרו של המבוקש 4, בהמשך לאחר שידרנה את המבוקשת 6 לחקירה, הודיעה המשיבה, כי אכן הכסף המזומן נתפס בחדרה של המבוקשת 6, אולם היא מתנגדת להשפטו מאחר והמבוקשת 6 לא הצליחה להוכיח את בעלותה על הכסף.

22. המשיבה מתנגדת להעbir למבקר למבקשים את הביקשות שעל יסודן הוצאו צווי החיפוש והtrapisa בטענה שחשיפתם בשלב זה של ההליך עלולה לשמש את החקירה. עוד טוענת המשיבה, כי העבירה לב"כ המבוקשים עותק מצווי החיפוש והtrapisa וכן את רשימת הרכוש שנפתח שידוע לה, למרות שאינה חייבת ואינה נהגת לעשות כן.

דין והכרעה

23. לאחר שיעינתי בטענות הצדדים ובחומר שהונח לפני החקירה והדו"חות הסודים שבו, נחה דעתך כי דין הבקשה בעיקרה להיזמות, מן הטעמים שיפורטו.

24. ס' 34 לפס"פ קובע, כי לאחר תפיסת חycz' בידי המשטרה, נתונה לבית המשפט הסמכות להורות, לבקשת שוטר או אדם הטוען לזכות בנכס, מה "עשה עם הנכס שנפתח".

25. בקשה להשבת תפוס היא בקשה למתן סעיף זמני. בשאלת הבעלות בתפוס נקבע, כי בשלב ביניהם זה נתונה בבית המשפט הסמכות להכריע מי יחזק זמנית בתפוס, ולשם כך די בקיומן של ראות לכאוריות (בש"פ 2671/01 סיני נ' מילרה, פ"ד נה(4) (2001).

26. להוראות הפס"פ מצטרפות גם הוראות ס' 21 לחוק העוסקות בתפיסת הרכוש וחילותו, שלפיו במקרה שבו העבירות המיחסות לחשוד מגבשות, לכואורה, יסודות עבירה על פי החוק, ניתן לחליט רכוש בשווי הרכוש שבו נועברה העבירה (בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטובן (נבו 31.10.2007) (להלן - **בש"פ סיטובן**)).

27. חוק איסור הלבנת הון, סימן כيد מרכז את הפגיעה במקורות המימון של העברינים. אחד העקרונות שעיליהם מבוסס החוק הוא חילוץ רוחני הפעולות העברניות מידיו של העבריין באמצעות חילוט רכוש הקשור בצורה זו או אחרת לעבירה (**בש"פ סיטובן**). החוק מבידיל בין חילוט רכוש בהליך האזרחי לבין חילוט רכוש בהליך הפלילי, שהוא הרלוונטי לענייננו.

28. "רכוש", כהגדרתו בס' 1 לחוק הוא "מקרקעין, מיטלטליין, כספים וזכויות לרבות רכוש שהוא תמורה של רכוש כאמור, וכל רכוש צמח או שבא מרוחח רכוש כאמור".

29. ס' 21(א) לחוק מסמיך את בית המשפט להורות על חילוט רכשו של אדם שהורשע בעבירה לפי ס' 3 או 4 לחוק וזאת בנוסף לכל עונש שיטול עליון, בשווי הרכוש שנעבירה בו העבירה, ששימוש לביצועה או אפשר אותה וכן בשווי רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשהכרה העבירה או כתוצאה מביצועה או שיועד לשם כך. לעניין זה, רכשו של נידון הקבוע בס' 21(ב) לחוק הוא כל רכוש הנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו.

30. הוראות החוק גורפות ורחבות וכוללות סמכיות חילוט נרחבות שלפיهن ניתן לתפוס גם רכוש שאינו קשור בעבירה, במטרה ליטול מן החשוד רכוש שהושג באמצעות ביצוע העבירה, שאינו שייך לו ושמוחזק בידו שלא כדין.

31. סמכיות החיפוש והתפיסה המנויות בחוק,חולות בשינויים המחייבים על רכוש שאותו ניתן לחלט. ס' 32(א) לפס"פ מפרט 5 חלופות שיכולה לשמש עלילות תפיסה לרכיב. לחלוופת אלה נוספת נוספה בפסיקת חלופה ששית, אשר זכתה לכינוי "תפיסת רכוש בשווי", המתבססת על סעיף 26(א) לחוק. (בש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' ברוך (נבו 15.3.2017)).

32. ס' 26(א) לחוק קובע, כי סמכיות החיפוש והתפיסה לפי הפס"פ, יחולו בשינויים המחייבים גם ביחס לרכיב שלגביו ניתן לחת צו חילוט לפי החוק. בפסיקת נקבע, כי את סעיף 32 לפס"פ יש לישם על תפיסת רכוש בשווי בשינויים המחייבים כאשר השני הוא, כי אין לתפוס רכוש בשווי ללא צו (רע"פ 18/18 4526 אלוביץ נ' מדינת ישראל (נבו 5.8.2018) (להלן - **ענין אלוביץ**)).

33. המבוקשים סומכים את בקשתם על הטענה שלפיה על גבי צווי התפיסה לא צוין המשפט 'תפיסה רכוש בשווי' ומשך אינם תקפים. טענה זו שגואה. עיון בצווי החיפוש והתפיסה, אשר הוצגו לעיון המבוקשים ואף צורפו לבקשתם (נכփחי י), מלמד, כי בכל הוצאות אשר הוציאו נגד החשודים (המבקשים 1, 2, 4 ו-5) צוין במפורש: "אני מתיר למשטרת ישראל לעורוך חיפוש אצל... ולתפס את החפצים הבאים... **רכוש בשווי היקף העבירה** לצורך חילוט עתידי". נוסף על כך, על גבי שני צוים נוספים, האחד להקפת נדל"ן שבבעלותו של המבקש 4 והשני לתפיסה והקפהה של חשבונות בנק וחפצים של כל המבוקשים, למעט המבקשת 6 - צוין במפורש, כי החיפוש והתפיסה נעשים לפי ס' 32 לפס"פ וס' 26(א) לחוק. משמעות הדברים היא, כי החיפוש והתפיסה נעשו בהתאם להוראות הדין כאשר הוצאות סמכות מפורשת לתפיסה רכוש בשווי, וזאת לנוכח לשונו הבורורה של ס' 26(א) לחוק שלפיה סמכות החיפוש והתפיסה לפי הפס"פ יחולו גם לעניין רכוש שביחס אליו ניתן לתת צו חילוט לפי חוק זה, הינו רכוש בשווי העבירה.

34. כאמור, ס' 26(א) לחוק קבע את החלופה הששית לעילת התפיסה - היא חלופת תפיסה בשווי, ומשך יש לקבוע כי לא נפל פגם בצוים ובחוקיותם.

35. לכך יש להוסיף את העובדה שהמבקשים לא פעלו להגיש השגה על חוקיות הוצאות בהליך המתאים לכך, שאינו הליך זה, משברי כי מותב זה אינו יושב כערצת ערעור על המותב בבית משפט זה שנתן את הוצאות. המבוקשים הפנו לפסיקה העוסקת במקרים שבהם נפלו פגמים בצווי חיפוש ותפיסה, אולם אף אחד מן המקרים לא נמצא בית המשפט להורות על השבת התופסים רק בשל פגמים בצוים. לפיכך, אף אם היו מתקבלות טענות המבוקשים על הפגמים שנפלו בצוים, לא היה בכך לכך להצדיק באופן גורף השבת התופסים. בעניינו כאמור לעיל, החיפוש והתפיסה נעשו מכוח צוים שלא מצאתו כי נפל בהם פגם או באופן מימושם.

36. נבחן להלן את יתר טענות המבוקשים בבקשתם לשחרור הרכוש שנטפס.

37. ההלכה הפסוקה קובעת כי גורמי אכיפת החוק נתונה הסמכות לפעול לחילוט רכוש של חשוד בפלילים בטרם הכרעה משפטית בעניינו בדבר אחוריותו הפלילית, תוך איזון בין הצורך שבהשגת תכליות החילוט למידת הפגיעה בחשוד וזכותו הקניינית ברכושו. יש לבחון קיומה של עילה המצדיקה המשך תפיסת החycz' בידי גורמי אכיפת החוק וכן קיומה של חלופת תפיסה שתגשים מחד את מטרות התפיסה ומайдן תצמצם את הפגיעה בזכות הקניינית של בעל הזכות בחycz' (בש"פ 342/06 **חב' לרגו עובדות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (נבו 12.3.2006) (להלן - **בש"פ לרגו**).

38. בעל הזכות בחycz' יכול שייהי החשוד בפלילים יוכל שייהי צד שלישי, בין אם קשור הוא לחשוד ובין אם לאו.

טענת צדי ג' לזכות ברכוש שנטפס

39. תכליות החילוט היא בעלת אופי קנייני והוא כונתה בפסקה כ"הוצאה בלו" של גזלן מפיו" (ע"פ 7475/95 **מדינת ישראל נ' בן שטרית**, פ"ד נב(2) (1998)). בסיס החילוט עומדת אינטרס ציבורי מובהק, ונדרש איזון בין הפגיעה בזכות הקניין של החשוד. לעיתים יסוג האינטרס הציבורי שבסיס החילוט, מפני זכות הקניין של צד שלישי

שהוכיח כי הוא בעל הזכות ברכוש שנטפס ומועד לחייב.

40. חלק מטענות המבקשים מתייחסות לרכוש שנטען כי נטפס אצל צדדים שלישיים שאינם חזודים בפרשה. החוק מאפשר חילוט ובתווך אף גם תפיסת רכושו של אחר, מתוך הבנה שהערבי מפזר את רכושו (המשמש לביצוע העבירה או שהושג ביצועה) בין מקורביו השונים שאין להם חלק בביצוע העבירה ועל כן לא יועמדו לדין. לפיכך נקבע בפסקה, כי עצם הבעלות של אדם ברכושו, כשלעצמה, אינה מוגינה מפני חילוט (בש"פ 6665/02 אופק נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(6) (2002)). ניתן להחליט רכוש בשווי הרכוש שבו נעבירה העבירה וזאת ללא תלות בשאלת האם מלאו שווי הרכוש הגיע לכיסו של הנאשם או לכיסו של אחר (ע"פ 6145/15 פישר נ' מדינת ישראל (נבו 2015.10.25)).

41. עוד נקבע, כי לא ניתן להורות על חילוט רכוש של מי שאינו חזוד ואין לו זיקה להליך הפלילי, לרבות מי שחולק רכוש מסוות עם החוזד, כגון: בן זוג, הורה, ילד, אח, שותף ועוד, אלא במקרים שבהם מתקיים הסיג הקבוע בס' 21(ג) לחוק שלפיו, אם אין די ברכושו של החוזד לימוש צו החילוט במלואו, ניתן להורות על שימוש הצו מתוך רכושו של אדם אחר, אשר החוזד מימן את רכישתו או שהערביו לאותו אדם ללא תמורה. בסיפה של הסעיף נקבע סיג שלפיו לא ניתן להורות על חילוט מתוך רכושו של אחר אם הרכוש מומן או הועבר לידי האخر לפני ביצוע העבירות שבעתין ניתן צו החילוט.

42. בס' 23 לחוק נקבע, כי על חילוט רכוש שנעשה על פי החוק, יחולו הוראות סעיפים 36-ג-36ו' לפיקודת הסמים המסתוכנים [נוסח חדש], תש"ג-1973 (להלן - **הפקודה**). סיג לחילוט הרכוש קבוע בס' 36ג(א) לפיקודה, שלפיו הנintel על צד שלישי הטוען לזכות ברכוש שנטפס להוכיח, כי הרכוש Shimsh בעבירה ללא ידיעתו או שלא בהסכמה, או שרכש את זכותו ברכוש בתמורה ובתום לב מבלי שיכול היה לדעת כי ישמש או הושג בעבירה.

43. וכן הכלל אל הפרט - לטענות הצדדים ביחס לרכוש שנטפס.

כספי מזומנים בסך 84,000 ₪ ותכשיטים שנטען כי שייכים למבקש 3

44. כאמור המבקש 2 והמבקשת 3 הינם בני זוג אשר נישאו בשנת 2021 (להלן - **בני הזוג**). המבקשים טוענים, כי בדירת בני הזוג נתפס כסף מזומנים בסכום של 84,000 ₪ אשר שייך למבקשת 3 שאינה חזודה בפרשה, ועל כן יש להסביר את הכספי לידה לפחות. אין לקבל הטענה. עיין בדו"ח הפעולה המפרט את מהלך החיפוש והתפיסה בדירת בני הזוג מעלה כי בני הזוג מסרו גרסאות סותרות בעניין הכספי שנטפס. בעוד שהמבקש 2 שזכה בחיפוש טען כי הכספי שייך לו, המבקשת 3 טענה בעדותה במשפטה מאוחר יותר, כי הכספי שנטפס שייך לה. משלא פרטה את מקורה, ולא הציגה ראיות התומכות בכך, יש לקבוע כי לא עדמה בנטול להוכיח כי הכספי המזומן שנטפס שייך לה, והוא אינה באה בגדרי הסיגים הקבועים בחוק.

45. לנוכח טענת המבקש 2 כי הכספי שייך לו, והעובדת שנטפס בדירתו, קרי בחזקתו ולמצער בשליטתו, ניתן לקבוע כי הכספי המזומן בסך של 84,000 ₪ שנטפס בדירת בני הזוג הוא רכושו של המבקש 2 החוזד בעבירה ולא

لمבוקשת 3, ואין מקום משכך להורות על שחרורו.

46. באשר לתכשיטים שנתפסו אף הם בדירת בני הזוג טוענים המבקשים, כי הם שייכים למבוקשת 3 שאינה חסודה ויש להורות לפיכך על שחרורם והשבתם לידיה, בהתאם לס' 21(ג) לחוק שלפיו חילוט נועד לתפוס רכוש של אדם ולא של זולתו. אין לקבל הטענה. עיון בצו החיפוש והtrapisa מיום 30.3.22 שצורך לבקשה וסומן נספח יי' מעלה, כי קיימת בו התייחסות מפורשת לתכשיטים בסעיף 2(ג) להחלטה שבה נכתב: "Trapisa כל חפץ לרבות כסף מזומן ... **תכשיטים** ... וכל חפץ אחר הנמצא בכל כספת其实ימושו /או בעלותו ...". עיון בצו מגלה, כישמה של המבוקשת 3 מופיע בראשימת השמות שלגביהם ניתן הצו.

47. גם ס' 21(ג) לחוק שאליו מפנים המבקשים אין בו כדי לסייע למבקשיים ואף עומד בסתירה לטענותיהם, שכן תחולתו היא לעניין חילוט מתוך רכושו של אחר במקרים שבו הרכוש שנתפס אינו מספיק למימוש צו החילוט בלבדו ולא ניתן להתרה רק במקרים שבו הרכוש כי הרכוש ניתן לו בטרם בוצעה העבירה. עבונינו מדובר בהיקף עבירות בסכום של 55 מיליון ₪, העולה לאין שיעור על שווי הרכוש שנתפס העומד על סך של כ - 2 מיליון ₪ בלבד. בהינתן כי בני הזוג נישאו בשנת 2021, לאחר ביצוע העבירות המיויחסות למבוקש 2, המבוקשת 3 אינה באה בגדרי הסיג הקבוע בסעיף 21(ג) לחוק גם בגין היחס לתכשיטים.

48. מסקנה זו עולה גם מהגדרת רכוש הקבועה בס' 21(ב) לחוק - התכשיטים שנתפסו בכספת בדירת בני הזוג, לפיכך הכספת ותוכלה הם בחזקת רכשו של המבוקש 2 שנמצאו בחזקתו או בשילטתו. בהקשר זה הפנו המבקשים לפס"ד בעניין אלוביץ' וכן לפס"ד בש"פ 8151/18 מדינת ישראל נ' אברמוב (נבו 31.1.2019) אולם אלה אין ללמידה מהם לעבונינו, שכן באותה מידה מדובר היה בתכשיטים שנתפסו והוסרו מעל גופם של מושאי צו החיפosh בעודם שבונינו התכשיטים נמצאו בכספת שבידם בני הזוג.

49. באשר לטענת המשיבה שלפיה רכשה של המבוקשת 3 נתפס גם מכוח היותו רכוש משותף של בני הזוג, בני הזוג נישאו בשנת 2021 וחילו הסדר איזון המשאים הקבוע בחוק יחסית ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973, שלפיו נכסים בני הזוג במהלך נישואיהם נחשבים למשותפים אלא אם הוכחה אחרת. המבוקשת 3 לא עמדה בנטול הוכחה זה, וככל טענה של מי מבני הזוג לבעלויות נפרדת ברכוש המשותף תישמע רק בעת פקיעת הנישואין, ובו נקבעו בני הזוג נושאים.

50. לנוכח האמור יש לקבוע, כי Trapisa הכספי המזומן בדירת בני הזוג בסך 84,000 ₪ והתכשיטים שנמצאו בכספת דירותם של בני הזוג, נעשתה כדין. הבקשה להורות על שחרורם - נדחית.

כספי מזומן בסך 28,700 ₪ שנטען כי שייך למבוקשת 6

51. המבקשים טוענים, כי הכספי המזומן בסכום של 28,700 ₪ שנתפס בביתו של המבוקש 4 נמצא בחדרה של המבוקשת 6 אשר אינה חסודה בעבירה ומדובר בכשי משכורת מעובודה שחסכה. המשיבה בדיון טענה, כי הכספי נמצא

ב חדרו של המבוקש 4 ושיר לו. לנוכח אי הבניה בעניין מקום תפיסת הכסף והבעלות בו, ניתנה בהחלטתי מיום 7.6.22 אפשרות למשיב להשלים בירור טענותה של המבוקשת 6. ביום 13.7.22 נחקра המבוקשת 6 וניתנה לה הזדמנות להוכיח את בעלותה הנטענת על הכסף. לאחר חקירתה הוגש לעיוני ד"ח סודי וחומר קירורו שמננו עולה כי הכסף אכן נתפס בחדרה של המבוקשת 6 ולא בחדרו של המבוקש 4, ואולם המשיבה עומדת על התנגדותה לשחררו, שלא עלה בידי המבוקשת 6 להוכיח בעלותה בכסף.

52. כאמור בפסקה נקבע, כי עצם הבעלות של אדם ברכוש אינה מגינה מפני חילותו, וכי ניתן לחלו רכוש בשווי הסכום שבו נعتبرה העבירה וזאת ללא תלות בשאלת אם מלאו שווי הרכוש הגיע לכיסו של הנאשם או לכיסו של אחר. לאחר שעינתי בחקירת המבוקשת 6 במשטרה ובמסמכים שהציגו לחוקרים, לא מצאתי כי יש להחיל על המבוקשת 6 את הסיג הקבוע בס' 21(ג) לחוק, שלא עלה בידה להוכיח כי הכסף המזומן שנתפס בחדרה לא הגיע אליה באמצעות מי מן החודדים בפרשה ואף לא שניתן לה בטרם ביצוע העבירות שבגינן ניתן צו התפיסה. אף לא מתקיים הסיג הקבוע בס' 22(ד) לחוק, משלא הוכח כי הכסף שנתפס בחדרה של המבוקשת 6 לא שימש לעבירות בידיעתה או בהסכמה ולא הוכח כי רכשה את זכותה בו בתמורה ובתמם לב.

53. לנוכח האמור, משנמצא הכסף המזומן בبيתו של המבוקש 4 החשוד בפרשה, ולనוכח העובדה שהמבוקשת 6 לא עמדה בנטל להוכיח בעלותה עליו, יש לקבוע כי תפיסת הכסף המזומן בסך 28,700 ₪ נעשתה כדין. הבקשה להורות על השפטו - נדחית.

שחרור חשבונות הבנק ולחילופין שחרור יתרות העו"ש לצורכי מחיה

54. המבוקשים תוקפים את חוקיות צווי התפיסה גם בגין חשבונות הבנק והיתרות הקיימות בהם, בטענה שלא ציינה לגביהם עלית תפיסה מפורשת ولكن דורשים את שחרורם. בטענה חלופית עותרים המבוקשים לשחרור חשבונות הבנק ויתרות הכספיים בהם לצרכי מחיה וניהול עסקם. המשיבה דוחה את הטענה בדבר אי חוקיות הטענות בגין לחשבונות הבנק, ובאשר לטענת צרכי המchia טעונה, כי על המבוקשים למצות את יכולתם לכלכל את עצמן ועליהם הנטל להוכיח שעשו כן בטרם יחולט לשחרר חלק מהכספיים התפוסים לצרכי מחיה.

55. כאמור, החודדים נטלו לכיסם, כרך על פי החשד, عشرות מיליון שקלים שאותם קיבלו אגב ביצוע עבירות כלכליות חמורות. המבוקשים לא הוכחו כי עשו כל שביכולתם כדי לכלכל את משפחתם, ולא הוכחו קיומו של קשיי כלכלי או מצוקה בתנאי מחיתם, מלבד אמרה כללית שנטענה לחילופין, שלפיה יש לשחרר את חשבונות הבנק והיתרות בהם לצרכי מחיה. גם הפסקה שאליה הפנו בעניין זה אינה תומכת בעונתם, שעה שלא הוכח על ידם, בשונה מן המבוקשים בפסק דין אליהם הפנו, כי קיימת הצדקה לשחרור בכיספי התפוסים לצרכי מחיה.

56. בהקשר זה, ובביקורת למליה מן הצורך יצוין, כי בבקשתו נכתב נכתב כי המבוקשים 6-3 אינם קשורים לעסק הנש"פ. נטען כי המבוקשת 3 היא רופאת שניים במקצועה, המבוקש 4 עובד שכיר בענף הפרסום, המבוקש 5 עובד שכיר במכון הגבואה דיונה וה מבוקשת 6 עובדת שכירה בעיריית נצרת. טענות אלה בגין לעיסוקם של המבוקשים, עומדות

בסתירה לטענתם בדבר הצורך בשחרור הכספי לצרכי מחיה וניהול העסק. בדion שהתקיים ביום 7.6.22 טען ב"כ המבקשים ביחס לבקשתים 1 ו-2 כי שבו לעבוד בעסק הנש"פ (עמ' 10 לפרטוקול ש' 8 - 10, 20 - 21). משועלה כי כל המבקשים עובדים למח"יתם, גם מטעם זה אין מקום להורות על שחרור חברות הבנק או הכספי התפוסים לצרכי מחיה.

57. יש לקבוע אפוא, כי חברות הבנק ויתרות הכספי הקיימות בהם נתפסו כדין ואין מקום להורות על שחרורם, אף לא לצרכי מחיתם של המבקשים. באשר לטענה לשחרור נכס הנדל"ן שהזוכה בבקשתה בלקונות ולא כל הנמקה, ואשר המבקשים לא התייחסו אליה בסיכוןיהם, יש לקבוע כי נזנחה ומשכך אין מקום להידרשו לה.

טלפונים הסלולריים

58. המבקשים טוענים, כי מכשירי הטלפון הסלולריים שנתפסו מוחזקים על ידי המשיבה ללא רשותה חוקית, מעבר לזמן הקבוע בחוק, ויש להורות על שחרורם לאלאה. המשיבה מצדה טוענת, כי מכשירי הטלפון הסלולריים שנתפסו נמצאים בשלבי מצוי והעתקה.

59. הצדדים אינם חלוקים באשר לחוקיות תפיסת הטלפונים הסלולריים. המבקשים תוקפים את משך התפיסה וטוענים, כי בהתאם לסעיף 32(ב) לפס"פ היה על המשיבה להחזיר למבקשים את המכשירים הסלולריים בתוך 30 ימים מיום התפיסה. המשיבה אינה טוענת לתפיסת המכשירים הסלולריים לצורך חילוט או הגשתם כראיה והוא אף לאفعلת להגשת בקשה להחזר תפיסתם.

60. בפסקה נקבע, כי המשך תפיסת חוץ בידי המשטרה פוגע בזכות הקניין של הבעלים מעבר לפגיעה שנגרמה לו מעצם התפיסה. לפיכך, לא די שההתפיסה נעשתה כדין, אלא שיש לבדוק אם הפגיעה הכרוכה בעצם המשך החזקת התפוס אינו פוגע בבעל הזכות בחוץ במידה העולה על הנדרש (בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2) (2000)).

61. לנוכח טענת המשיבה שלפייה היא מחזיקה במכשירים הסלולריים לצורך מצוי והעתקה ולא לצורך חילוט עתידי או לצורך הגשתם כראיה לבית המשפט, תפיסתם לפרק זמן של 5 חודשים, חרוגת מן הזמן שנקבע לכך בדיון, ולפיכך על המשיבה להשיב למבקשים את הטלפונים הסלולריים שנתפסו בתוך 7 ימים מיום קבלת החלטה זו.

שחרור כלי הרכב

62. כאמור, הפגיעה ברכשו של אדם על ידי נטילתו ממנו, על מנת להבטיח אפשרות חילוט בעתיד, היא פגעה בזכות הקניין שלו ויש לנתקות בה באמצעות אמצעי אחרון ובHUDR אמצעים חלופיים להבטחת אותה תכליות (בש"פ 6159/01 **אבי عمر נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(3) (2001)).

63. בפסקת בית המשפט העליון נקבע, שכאשר תפיסת נכסים נעשית על מנת להבטיח אפשרות לחייב את החפש, ניתן להורות על שחרור הנכס בכפוף לקביעת תנאי כספי ההולם את ערכו הכלכלי של הנכס (בש"פ 6529/10 **מנידיש נ' מדינת ישראל** (נבו 21.9.2010)). התכליות העומדות בסיס הטלת העבותות בתנאי לשחרור רכב תפוס היא הבחתה האפשרות לחילוט (בש"פ לרנו). שיעור הפקדה הנוהג בפסקה נקבע זה מכבר ועומד על 30% מערכו של הרכב (בש"פ 3616/11 **זגורני נ' מדינת ישראל** (נבו 24.5.2011)), כאשר עצמת הראות אינה משפיעה על שיעור זה (בש"פ 2224/15 **מידברג נ' מדינת ישראל** (נבו 2.4.2015))). עוד קבוע בית המשפט העליון, כי "את גובה הפקדה הדרישה לצורך שחרור רכב תפוס יש לגוזר משווי המלא של הרכב, ואין הבדל לעניין זה בין רכב שתמורתו המלאה כבר שלולמה ובין רכב המשמש כבתוחה כנגד הלואאה ששימשה לרכישתו" (בש"פ 2346/21 **עמר נ' חברת מימון ישראל מקובצת ישראל 2006 בעמ** (נבו 14.7.2021) (להלן - **ענין עמר**).

64. המבקרים טוענים, כי לנוכח הפגמים שנפלו בצווי החיפוש והtrapisa וקיומם של שעבודים על כל הרכיב, יש לקבוע בתנאי הערובה לשחרור כל הרכיב הפקדה בסך שלא עולה על 15% - 20% לכל היתר משווי זיכוייהם היחסיות ברכב, בהתאם להחלטת בית המשפט העליון במסגרת بش"פ 6959/21 **עומר נ' מדינת ישראל** (נבו 25.10.2021) (להלן - **בש"פ עומר**) שאליה הפנו. דין הטעונה להידחות. רק במקריםבודדים, במקרים שונות משלנו, ראו בית המשפט להתחשב בקיומו של שעבוד על כל רכב בעת קביעת גובה הפקדה. בהחלטה **בענין עמר** שלו הפנו קבוע בית המשפט: "...לא שוכנעתי, כי כאשר מדובר ברכב מסוובד יש לגוזר את סכום הפקדה מתוך הסכם תשלום עד כה למלווה ולא מתו שווי הכולל של הרכב" (שם, פסקה 11).

65. **בש"פ עומר** הודהה המשיבה, כי נפלו פגמים בהלכי התפיסה של כל הרכיב ולכך הסכימה לשיעור הפקדה נמוך מזה הנוהג על פי הפסקה, שהועמדה על 15% או 20% ביחס לשתי קבוצות שונות של כל רכב, בהתאם לפגמים שנפלו ביחס לכל קבוצה. גם מהחלטת בית המשפט המקורי בע"ח 20-07-20 69983-**אברהם נ' מדינת ישראל** (נבו 2.8.2020) שאליה הפנו המבקרים אין להסיק לענינו. באותו במרקלה מצבת נכסיו העורר אשר שימושה התבקש לצורך חילוט עתידי הייתה נמוכה משווי הרכב, היינו, שווי הרכב היה גבוהה מסכום החילוט המבוקש, בשונה מנסיבות מקרה זה.

66. מאחר שרכב במהותו הוא רכוש שערכו הולך ונשחק בין אם נעשה בו שימוש ובין אם לאו, אין נפקות להימצאות הרכב בידי המשיבה או בידי החשוד/צדדי ג'. ברם, החלטות אינו מהוועע עונש אך נושא גם תכילת הרתעתית, ובאיוון בין זכות הקניין יש להורות על שחרור כל הרכיב בחלופת תפיסה הולמת אשר מאפשר את חילוט הרכבים בעתיד.

67. משלא מצאתי כאמור פגם בצוים שניינו, ולנוכח פסקת בית המשפט העליון שלפיה גובה סכום הפקדה עומד ככלל על 30% משווי הרכב, בהתאם לערכו המלא מבלי להתחשב בסכום ההלוואה שנותרה, לא מצאתי כי מתקיימת במרקלה לסתות משיעור סכום הפקדה כפי הנוהג בפסקה.

68. לנוכח הצהרת ב"כ המבקרים בדיון שהתקיים ביום 6.7.22 שלפיה כל כל הרכיב שנתפסו מסוובדים, אני מורה, כי בכפוף לכך שב"כ המבקרים יעביר למשיבה את מסמכי השבעוד ניתן יהיה לשחרר את הרכבים התפוסים לדם,

למעט רכב המרצדים, וזאת לאחר שהמבקשים יملאו אחר תנאי השחרור שיקבעו ביחס לכל אחד מכל הרכב.

שחרור רכב המרצדים

69. כאמור סעיף 34 לפס"פ מסמיך את בית המשפט לחת צו הקובלע מי יחזיק בחוץ שנטפס על ידי המשטרה, האם ימסר לתובע הזכות בו או לאדם אחר ובאיו תנאים. הצו הניתן מכוח סעיף זה הוא בעל אופי זמני וכונגרת מכר אין הוא בא לקבוע זכויות, הוא אינו מהווה מעשה בגין דין והצדדים רשאים לפנות להילך אזרחי מתאים להכרעה בטענותיהם בדבר זכויותיהם בחוץ (בש"פ 3/2013 מדינת ישראל נ' גולן (נבו 3.6.2013)).

70. ס' 38 לפס"פ קובע את החובה המוטלת על המשטרה לדאוג לשמר אתUrco של נכס תפוס המוחזק על ידה ולמנוע פגעה בו, בעיקר כאשר מדובר בנכס הכללה מطبعו (רע"פ 7600/08 אברם נ' מדינת ישראל (נבו 7.4.2009)). על המדינה, באמצעות המשטרה, מוטלת החובה לשומר עלUrco של הנכס, ובית המשפט מופקד מכוח הסמכות הנתונה לו, למת הוראות שיאפשרוימוש חובה זו.

71. סעיפים 39 ו-40 לפס"פ קובעים, כי על בית המשפט לכבד את זכות הקניין של צד שלישי בחוץ שהוחלט לגביו כי הוא מיועד לחילות. עוד נקבע, כי משאוכחה זכותו של צד שלישי ביחס לחוץ, זכות זו גוברת על צו החילות ובכחיה להbia לביטול הצו או לצמצמו. מטרתו של צו החילות היא עונישה של מי שהיו מעורבים בפלילים, ברם חילות לחוץ עשוי לגרום בזכותו של צד שלישי שאינו קשור למשעים הפליליים בגין החלטת לחייב בבחון בקשה של צד שלישי הטוען לזכות על החוץ שנטפס, על בית המשפט להכריע אם הוא אכן צד תמים שאינו מעורב במקרים הפליליים. ככל שההתשובה לשאלת זו חיובית, ידרש בית המשפט להכריע אם החלטה הטוען לזכות להוכיח את טענתו. בכלל, משאוכחה זכות הבעלים, על בית המשפט להורות שהחוץ ימסר לו לשם שימוש זכותו בלבד (ע"פ 93/1982 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(3) (1994)).

72. ביחס לרכב המרצדים נפתחו כאמור הליכי הוצאה לפועל שבמסגרתם מונה כונס נכסים, אשר הגיע בקשה נפרדת מטעם הטוענת לזכות, להורות על שחרור הרכב לצורךימושו, תוך הצהרה כי סכום הכספי שיוטר לאחר מכירת הרכב וכיסוי החוב בתיק ההוצאה, יועבר לידי המשיבה. בדיון שהתקיים ביום 6.7.22 טען ב"כ הcone, כי אינו מתנגד לכך שהמשיבה תחליט את רכב המרצדים ותמכור אותו ובלבד שיועבר לרשותו הסכם הדורש לסלוק החוב בתיק ההוצאה, ובכפוף לכך שהרכב לא ימכר בסכום הנמוך מגובה החוב העומד על 157,000 ₪ (נכון למועד הדיון). ולחלויפין, אם אין בכוונת המשיבה לחייב את הרכב באופן מיידי, ביקש להורות על העברתו לידי בהקדם לצורךימושו בשם לב לערכו היורד עם הזמן.

73. המשיבה מצהה טענה בדיון, שככל שיוצג הסכם בין הטוענת לזכות לבין המבקשת 3 שלפיו אי עמידה בתשלום ממשעה הפרת ההסכם המביאה לביטולו, אז ניתן יהיה להעביר את סכום החוב לידי הcone אם יוחלט על שימוש הרכב.

74. שעבוד מקנה לחברת המימון זכות קניינית הגוברת על זכויות המדינה בהילך הפלילי, מקום שבו מוכיח בעל

הזכות כי רכש את הזכות בתום לב וכי הוא נעדר מעורבות במעשים הפליליים המוחסמים לנאשם (ע"א 7025/12 **קמור רכב (1990) בע"מ נ' מדינת ישראל** (נבו 25.5.2014)). ברו, כי המדינה אינה יכולה להמשיך ולתפות, כל שכן לחייב רכוש שאינו בבעלות מי מן הצדדים הנוגעים להליך הפלילי המתנהל. כנגד הטוענת לזכות לא נטען כי לא רכשה את זכויותיה ברכב בתום לב או שיש לה מעורבות במעשים הפליליים. בדיון ביום 6.7.22 הסכים ב"כ המשיבה, שככל שיווכח שהסכם המשכנן שבן הטוענת לזכות ובין המבוקשת 3 הופר הררי שמעמדה של הטוענת לזכות גובר על מעמד המשיבה.

75. המבוקשים טוענים כי יש להורות על שחרור הרכב המרצדים ללא תנאים בטענה שהוא רכש השיר לבקשת 3. טענה זו לא הוכחה, ובאישור היחסים בין הטוענת לבין הרכב ביחס לחלוקת היחס בו בהתאם לחוב ההלוואה מקומן של טענות המבוקשת 3 בעניין בעלותה בנכס אינו בהליך זה. כאמור, הטוענת לזכות פתחה בהליך אזרחי בהוצל"פ נגד המבוקשת 3 בבקשת להכריז על בעלותה ברכב המרצדים, ובהחלטה הרשות בתיק ההוצאה"פ מיום 7.7.22 נקבע, כי הסכומות הצדדים המעורגות בהסכם המשכנן וההלוואה הופרו וכן יש לפעול למימוש הנכס.

76. לנוכח כל האמור, אני מורה על שחרור הרכב המרצדים הhaftatos בידי המשיבה לידי כונס הנכסים,עו"ד יהלומי, אשר יפעל למימושו בהתאם לצו המינוי שניתן לו במסגרת תיק ההוצאה"פ, והוראות שיקבל בעניין זה. לאחר מימוש הרכב וסילוק החוב בתיק ההוצאה"פ, יפעל על פי הצהרתו להעברת יתרת הסכם לידי המשיבה עד למתן צו חילוט בעניינו או עד למתן החלטה אחרת.

סוף דבר;

77. לנוכח חומרת העבירות המוחסנות לחשודים והיקפן הכספי, קיימת תשתיית ראייתית לדחיתת הבקשה לשחרור התופסים כמפורט לעיל.

78. באיזו שבן תכילת התפיסה והחילוט לבין זכות הקניין של המבוקשים מצדדים שלישיים, אני קובעת כדלקמן:

א. המשיבה תשיב לידי המבוקשים, אפשר באמצעות ב"כ, את הטלפוןם הסלולריים שנפתחו, בתוך 7 ימים מיום קבלת החלטה זו.

ב. הרכב המרצדים ישוחרר לאALTER וימסר לכונס הנכסים שמונה לצורך מימושו בהתאם לצו המינוי והוראות שיקבל בתיק המשכנן. יתרת הסכם שתיוותר לאחר מימוש הרכב וכיסוי החוב בהוצאה"פ יועבר לידי המשיבה.

ג. יתר כל הרכב ישוחררו בכפוף לתנאים הבאים:

1. רישום בדבר אישור דיספוזיציה במשרד הרישוי.

עמוד 13

- .2. הפקדה בגובה 30% ממחיר מעודכן במחiron אחרון של לוי יצחק, לזכות משטרת ישראל בחשבון מס' 247092 בبنק הדואר.
- .3. הקמת פוליסת ביטוח מקיף בכללת שעבוד לטובת משטרת ישראל, אכ"ל צפונ' להב 433 והתחייבות לחידוש הפוליסה מדי שנה עד להכרעה בעניין הרכב.
- .4. הצהרה חותמה של ב"כ המבקשים שבה יתחייב לדאוג להבאת כל' הרכב למשטרת ישראל בתוך 48 שעות מתקבלת הודעה על צו חילוט הרכב.
- ד. באשר ליתר התפסים - כסף מזומן במטבעות שונים, לרבות כסף מזומן בסך של 84,000 ₪ וכן כסף מזומן בסך 28,700 ₪; שחרור חשבונות בנק; שחרור כספים התפסים בחשבונות הבנק; שיקום; תכשיטים; ביטול הקפה נכסי נדל"ן - הבקשה נדחתה.
- ה. באשר לבקשת המבקשים לקבל לידם עותק של הבקשות שעמדו בסיס צווי החיפוש והhaftיפה, לנוכח האמור לעיל, ומלא מצאתם גם בצוואים, שנוסכם תואם את נוסח הבקשות, ועל אף עמדת המדינה בעניין זה בש"פ עומר, לא מצאתם כי להיעתר לבקשת המבקשים להמציא להם העתק מנותן הבקשות לממן צווים, שנעדרת כל תכלית מעשית בשלב זה.

المذكرة تمكنا العتقة ההחלטה לצדים.

תיק החקירה יוחזר למשיבת באמצעות המזקרים, שתאסוף אותו מלשכתו.

ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"ג, 28 ספטמבר 2022, בהעדר
הצדדים.